

**Gospel soi monissa
tutuissa biiseissä,
s. 7**

**Urkumusiikki.fi avaa
urkujen maailmaa
lapsille,
s. 12**

**Enkel och god mat
för en liten peng,
s. 10**

**MENOT-LIITTEESSÄ
VINKKEJÄ
SEURAKUNTIEN
TAPAHTUMIIN**

**Ristiäiset on ilon juhla,
s. 4-6**

PÄÄKIRJOITUS | ANNINA HERRANEN

Kirjoittaja on lehden viestinnän suunnittelija.
Sähköposti annina.l.herranen@evl.fi

Palasia elämään

Jokainen saa elämäänsä erilaiset lähtökohdat, jotka rakentuvat lukemattomista pienistä ja suurista osatekijöistä.

Yksi perustavimman laatusista lähtökohdista liittyy perheen toimeentuloon. Viereinen Näkökulma ja Kuvakulma -juttukokonaisuus (s. 2-3) kuvaa lapsiperheköyhyyttä nykypäivän Suomessa ja tuo esiin, millaisin toimin asiaan voidaan vaikuttaa.

Kuten Kuvakulma tuo esiin, lapsen näkökulmasta köyhyys ei kuitenkaan ole vain taloudellista vaan linkittyy myös muihin elämän osa-alueisiin. Minkä harrastuksen lapsi voi valita tai voiko valita lainkaan? Millaisena hän näkee itsensä, oman perheensä ja kotinsa verrattuna ystäviensä vastaaviin? Kokeeko hän kuuluvansa joukkoon vai jäävän ulkopuoliseksi? Millaisista asioista lapsi osaa unelmoida ja uskaltaako hän sanoittaa niitä ääneen?

Perheen taloudellinen tilanne ei kuitenkaan onneksi ole ainut lähtökohta, josta lapsi ponnistaa elämäänsä. Useat muutkin tämän lehden jutut kiertyvät tavalla tai toisella elämän peruspilarien ympärille. Esimerkiksi vanhempien hyvinvointi ja keskinäinen yhteisymmärrys tukee koko perhettä ja luo turvallista pohjaa lapselle (s. 9). Omistautuneella ja välittävällä varhaiskasvattajalla (s. 11) tai avoimella hengailupaikalla ja kuuntelevalla aikuisella (s. 8) voi olla valtava merkitys lapsen kehitykselle.

Kristittyinä ajattelen, että yksi keskeisimmistä lähtökohdista, jonka voin lapselleni tarjota, on kaste. Kun edellä mainitut elämän lähtökohdat tarjoavat "maallista" turvaa, kaste antaa taivaallisen suojan. Siinä lapseni saa minun ja muun perheensä rakkauden päälle vielä Jumalan äärettömän suuren rakkauden ja armon sekä lupauksen hänen huolenpidostaan.

Tämän lehden pääjuttu (s. 4-6) kuvaakin kauniisti kasteen merkitystä: "Siinä Jumala merkkää lapsen oman perheensä jäseneksi." Ja mitä muuta kuin kaikkein parasta haluaisimmekaan antaa lapsillemme.

LILJA

25.4.2024 | 58. vuosikerta (Kirkko ja me) | Seuraava 22.5.2024

Kustantaja ja julkaisija Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymä

Päätöimittäjä Paula Heino, paula.heino@evl.fi

Toimitussihteeri Mervi Sipilä, mervi.sipila@evl.fi

Toimittajat Annina Herranen, Reeta Kujanpää, Minna Vesanto

Seurakuntien ilmoitukset turku.viestinta@evl.fi

Kannen kuva Jussi Vierimaa

Ulkoasu PunaMusta

Jakelu Posti

Jakeluhuomautukset Postin asiakaspalvelu,

p. 0100 5445, ma-pe klo 8-16. Puhelun hinta pvm/mpm.

Paino Sanoma Manu Oy

NÄKÖKULMA

Lapsiköyhyys on kokonaisvaltainen ongelma

Simo Ahtee teksti
Jussi Vierimaa kuva

Korona-aika, inflaatio, sosiaaliturvaan kohdistuvat leikkaukset... Pienituloisten lapsiperheiden jaksaminen ja taloudellinen tilanne puhuttaa yhä enemmän. Esimerkiksi Suomen sosiaali- ja terveysalan kattojärjestö Sosten mukaan lapsiköyhyys lisääntyisi tänä vuonna koko maassa, ja köyhyysrajan alapuolelle jäisi lähes 140 000 lasta.

Sosiaalityön professori **Johanna Kallio** Turun yliopistosta pitää suuntausta huolestuttavana. Hänen mukaansa esimerkiksi työttömyysturvaan ja asumistukeen kohdistuvat leikkaukset tulevat lisäämään toimeentulotukeen turvautuvien perheiden määrää.

- Etenkin pitkäaikaista toimeentulotuen asiakkaita tulisi ehkäistä, ja hallituksen harjoittama politiikka tuntuu menevän toiseen suuntaan. Tutkimukset ovat todentaneet, että toimeentulotuki on hankala etuutena. Se ei kannusta, se passivoi. Se on yhteydessä kasautuneeseen huono-osaisuuteen ja ylisukupolvisiin siirtymiin.

Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2022 jopa 17,6 % alle 18-vuotiaista turkulaisista lapsista asui pienituloisiksi määritellyissä asutokunnissa. Tämä on huomattavasti enemmän kuin kehyskunnissa.

Kansainvälisessä vertailussa lapsiköyhyys on Suomessa vähäistä, mutta Kallion mukaan kyseessä on vakava ongelma.

Lapsiperheiden vähävaraisuus alkoi lisääntyä voimakkaasti 1990-luvun laman jälkeen, Johanna Kallio sanoo. Lamaa edeltävälle tasolle ei ole koskaan palattu, vaikka viimeisinä vuosikymmeninä on tapahtunut valtava elintason nousu.

Taustalla on korona-aika ja yleinen hintatason nousu.

- Yksinhuoltajaperheiden köyhyyden kehitys on hätkädyttävää, se on karannut. Leikkaukset vaikuttavat myös perheisiin, joissa on pieniä lapsia ja joissa vanhemmilla on heikko työmarkkina-asema.

Tiukilla ovat myös maahanmuuttajaperheet, mutta Kallio muistuttaa, että näitä ei voi tarkastella yhtenäisenä ryhmänä.

- Maahanmuuttajaperheiden tilanne riippuu esimerkiksi siitä, onko kyseessä työperäinen maahanmuutto vai pakolaisuus.

Kallio muistuttaa, että suurin osa Suomen lapsista voi hyvin kaikilla mittareilla.

- Mutta sitten on ryhmä, jolla menee heikosti. Huono-osaisuus on kasautunut ja taustalla on monia tekijöitä, kuten vanhempien työttömyys ja matala koulutus.

Huono-osaisuus uhkaa periytyä perheissä, joissa ongel-

mat pitkittyvät ja kasautuvat.

Kallio nostaa lapsiköyhyyden ehkäisemisessä tärkeään rooliin erityisesti sosiaali- ja sivistyspalvelut.

- Esimerkiksi oppivelvollisuusiän nosto oli toivottu ratkaisu. Koulussa pystytään panostamaan kaikkiin lapsiin, silloin hyötyvät myös haavoittuvimmat. Samoin voidaan tehdä paljon jo varhaiskasvatuksessa, joka tasaa tutkimusten mukaan koulunkäyntivalmiuksia.

Harrastamisen Suomen malli on Kallion mielestä erinomainen esimerkki toiminnasta, josta juuri haavoittuvimmissa asemassa olevat lapset hyötyvät.

- Ylipäätään lapsivaikutusten arviointi pitää ottaa huomioon päätöksenteossa niin paikallisesti kuin valtakunnallisesti. Tarvitaan myös köyhyystietoista työtä, jonka pitäisi olla muidenkin kuin sosiaalityöntekijöiden hallinnassa. ●

LAINASANAT

”Luterilaisuuden suurin rakastettava arvo minulle on siinä, että se on alkanut taistelevana, reformatorisena liikkeenä. Sen sisään on kirjoitettu ristiriitojen ja ristiriitojen liikkumisen hyväksyminen.”

Kirjailija
Sirpa Kähkönen,
Silta-lehti
3.4.2024

”Vastuu nuorista on paljon laajempi kuin vain lastensuojelun toimenpiteet tai nuorisotyöntekijöiden lisääminen. Kyse on siitä, miten me yhdessä rakennamme tätä yhteiskuntaa ja minkälaisia toimintamalleja nuoret saavat.”

Piispa
Kaisa-Mari Hintikka,
Kirkko ja kaupunki
2.4.2024

”Me emme saa jättää lapsiamme somen armoille tai odottaa, että vain koulu, hallitus tai terveydenhuolto hoitaa. Vanhemman väkevä läsnäolo on lapsen tärkein koti.”

Psykoterapeutti
Maaret Kallio,
Helsingin Sanomat
6.4.2024

LUKU

40

Helatorstaita vietetään tänä vuonna 9.5. Se on pääsiäisaikaan kuuluva kirkkopyhä, jolloin muistellaan Kristuksen taivaaseen astumista. Sitä vietetään 40 päivää pääsiäisen jälkeen.

KUVAKULMA

Erot hyvinvoinnissa korostuvat suurissa kaupungeissa

Suunnittelu- ja konsultointiyritys WSP:n julkaiseman Alueiden tutkimuksen mukaan erot hyvin ja heikosti toimeentulevien välillä kasvavat varsinkin Suomen suurissa kaupungeissa. Niissä pienituloisissa perheissä asuvia lapsia on 11-15 %.

Lapselle köyhyys on kokonaisvaltaista, ei vain rahattomuutta, ja sitä on vaikea ymmärtää vain tilastoilla. Professori Johanna Kallion mukaan perheen taloudellinen niukkuus näyttäytyy lapsille erityisesti sosiaalisena ilmiönä. Se on yhteydessä esimerkiksi ystävyys-suhteisiin, kouluhyvinvointiin ja harrastamiseen.

Jussi Vierimaa kuva
Simo Ahtee teksti

Siunausta uuteen elämään

Nyt kahdeksankuisen Sylvin lokakuussa ristiäisissä yhdistyivät intiimi perhejuhla ja isommat kekkerit ystäväpiiriin kesken. Vanhemmille Aleksille ja Janinalle ristiäiset ovat osa suomalaista kulttuuriperintöä.

Sylvi Ahon ristiäisiä juhlittiin isosti perheen ja ystävien kesken, ja isä otti kopin järjestelyistä. Kaste on ilon juhla, jonka voi toteuttaa omannäköisesti ja rennosti, muistuttavat satoja vauvoja kastaneet papit.

Heidi Pelander teksti
Jussi Vierimaa kuvat

Sylvi-vauva tapittaa äitinsä sylissä siniset silmät ihmetyksestä pyöreinä. Hän on **Janina ja Aleksii Ahon** ilolla odotettu esikoinen, joka on pistänyt elämän hyvällä tavalla sekaisin.

Janina Aho muistaa raskaana ollessaan ihmetelleensä, miten erityisesti tutut isät hehkuttivat liikuttuneina, miten hienoa vanhemmuus on. Toki hän odotti tulokasta innoissaan, mutta äitiyden syvät tunteet saivat vallan vasta lapsen synnyttyä.

- Nyt olen se äityli, joka hehkuttaa, miten ihanaa tämä on. Miten omaa lastaan kohtaan voikaan kokea niin suurta välittämistä ja rakkautta, hän pohtii.

Kun tuli aika antaa lapselle nimi, ristiäiset oli perheelle itsestään selvä valinta. Heidän kohdallaan kyse ei niinkään ole uskonnollisuudesta vaan enemmän perinteiden vaalimisesta.

- Ehkä olen siinä mielessä vanhanaikainen, että ajattelen uskonnon osana suomalaista kulttuuria ja sivistystä.

Ahot haluavat antaa Sylville mahdollisuuden tavalliseen luterilaiseen polkuun rippikouluineen. Samaan aikaan heille on tärkeää, että lapsi saa aikanaan tehdä omat elämäntarkoitukselliset valintansa.

Ahojen mietteet kuulostavat tutuilta satoja lapsia kastaneiden pappien **Saara Palmusen** ja **Kristiina Frimanin** korviin. Mutta mikä onkaan kasteen syvempi kristillinen merkitys?

- Ajattelemme kasteen armon välineeksi.

Siinä Jumala merkkää lapsen oman perheensä jäseneksi, Palmunen summaa.

Friman lisää, että kaste on Jumalan lahja meille, ennen kuin ansaitsemme sitä mitenkään teoillamme.

- Jo vauvana Jumala näkee meissä jotain niin ihanaa, että hän haluaa ottaa meidät mukaan perheeseensä.

Friman ajattelee kasteen olevan myös parhaan mahdollisen lähtökohdan antamista lapselle.

- Kastetaan, siunataan ja rukoillaan hänen puolestaan yhdessä.

Kaksikosta on tärkeää, että pappi avaa ristiäisissä kasteen merkitystä ja tekee tilanteen kastevieraille ymmärrettäväksi. Samalla pappi on kastetilaisuuden seremoniamestari.

- Yritämme tehdä hienon seremonian, jossa kaikilla on hyvä olla, Palmunen sanoo.

Ristiäisten lähestyessä otetaan yhteyttä kastepappiin. Ahon perheessä kastepapiksi valittiin epäroimättä pariskunnan vihkipappi ja perhetuttu.

Janina Ahon mielestä tutun papin kanssa asiointi on etuoikeus. Hän tuntee perheen taustat ja tarinan, mikä teki ristiäisistä erityisen koskettavat ja lämpimät.

- Siinä oli intiimiyttä ja paneutumista. Tuntuu, että hän puhui meille suoraan.

Usein pappi on kasteperheelle vieras. Friman ja Palmunen korostavat kaste keskustelun merkitystä. Siinä pappi tapaa perheen etukäteen ja tilaisuuden yksityiskohdat käydään läpi. Samalla tullaan tutuiksi.

Perhe voi jakaa elämäntilanteestaan papille juuri niin paljon tai vähän kuin haluaa. Joskus perhejuhlaa varjostaa joku traaginen tapahdus, kuten isovanhemman äkillinen kuolema.

- Kastetilaisuudessa on voitu sytyttää kynttilä isovanhemman muistoksi ja ottaa siitä tuli kastekynttilään. Kaste keskustelu antaa mahdollisuuden tehdä tilaisuudesta perheen elämäntilanteeseen sopivan, Friman sanoo.

Kummius on tärkeä luottamustehtävä. Janina ja Aleksii Aho valitsivat Sylvin kummeiksi kolme ystävää. Heille on tärkeintä, että kummit ovat turvallisia ja luotettavia aikuisia, jotka ovat läsnä Sylvin elämässä.

Kastetulla lapsella tulee olla vähintään yksi kirkkoon kuuluva kummi. Ahojen tapauksessa kaksi kummeista oli jo kirkon jäseniä, ja kolmaskin halusi liittyä kirkkoon kunniatehtävän saatuaan.

- Hänestä tulikin Sylvin sylikummi, Janina Aho kertoo.

Palmusen ja Frimanin mukaan nykyään on tavallista, että osa lapsen kummeista ei kuulu kirkkoon. Heidän mukaansa kummin tehtävä on myös yleinen syy liittyä kirkkoon. Edellytyksenä liittymiselle on suoritettu rippikoulu.

- On minulla ollut aikuisrippikoulussakin ihmisiä siksi, että he haluavat olla virallisia kummeja, Friman sanoo.

Omissa kasteissaan Palmunen ja Friman ottavat mielellään kaikki kummit mukaan seremoniaan.

- Kysyn aina myös kirkkoon kuulumattomilta kummeilta, haluavatko he olla kasteessa mukana. En ole koskaan tavannut kummeja, jotka eivät haluaisi olla rukoilemassa lapsen puolesta laittamalla käden hänen pänsä päälle. Siinä toivotaan lapselle hyvää tavalla, joka on hyvin kristillinen ja raamatullinen, Palmunen sanoo.

- Sanon kasteessa kaikille kummeille, että meidän Jumalamme suurin käsky on rakastaa lähimmäistämme niin kuin itseämme ja Jumalaa. Kasvattakaa tätä lasta rakkaudessa, rakastamaan itseään ja lähimmäisiään, Friman lisää.

Ristiäiset järjestetään useimmiten vauva-arjen keskellä. Mieleissä pyörivät paikan varaaminen, tarjoilut ja juhlien mittakaava.

Vauva-arjesta väsynyt Janina Aho toivoi pieniä ristiäisiä ja puoliso Aleksii halusi jakaa ilon sekä perheen että ystävien kesken. Lopulta itse kastetilaisuudessa oli läsnä vain lähisuku ja kummit, ja ystäväpiiri saapui juhliin myöhem-

Papit Saara Palmunen ja Kristiina Friman korostavat, että kammellukset eivät pilaa kastejuhlaa vaan kuuluvat asiaan. Palmunen on Martinseurakunnan vt. kirkkoherra. Friman toimii pappina Mikaelinseurakunnassa.

min. Juhlapaikaksi valittiin Airisniemen kartano Turun Hirvensalossa.

- Minulle oli tärkeää, että itse kaste oli intiimi ja suloinen, pienen tytön pieni tilaisuus perheen kesken, Janina Aho sanoo.

Aleksi otti täyden vastuun isojen juhlien järjestelystä. Janinan piti vain laittautua ja tulla paikalle vauvan kanssa.

- Aleksi hoiti kaiken superhienosti, oli niin hienot kukat ja tarjoilut. Kaverit tulivat auttamaan järjestelyissä.

Frimanin ja Palmusen mukaan moni järjestää ristiäiset kodin ulkopuolella, jotta kotia ei tarvitse puunata juhlaan.

- Usein suku ja läheiset auttavat, ja kahvipöytään tulee tarjottavaa monesta suunnasta. Se on sellaista hauskaa talkoomeininkiä, Palmunen sanoo.

- Kaiken ei tarvitse olla prikulleen täydellistä. Tärkeintä on juhlaa siitä, että tämä ihana vauva on tullut perheeseen ja ystäväpiiriin, Friman lisää.

Janina ja Aleksi Ahon esikoinen sai kasteessa nimekseen Sylvi Hilla Helena. Hänet puettiin suvun vanhaan

kastemekkoon, jossa Janina ja hänen isänsäkin on aikoinaan kastettu.

Janina Aho muistaa kastetilaisuudesta intiimin ja lämpimän tunnelman, koskettavat musiikkiesitykset ja ilon siitä, että Sylvi oli rakkaiden läheisten ympäröimänä.

- Kaikki meni tosi hienosti. Sylvi ihmetteli silmät pyöreinä, että mitä tapahtuu.

Vaikka pappi on kastetilaisuuden seremoniamestari, tilaisuuden syvyys, koskettavuus ja merkitys syntyvät Saara Palmusen mielestä ihmisten yhdessäolosta ja uuden elämän ihmeestä.

- Ja hengellisestä ajattelun, että se on Pyhä henki, joka kasteessa toimii, ei pappi, Friman lisää.

He ovat todistaneet monenlaisia kammelluksia ristiäisissä. Joskus vauva itkee koko toimituksen, joskus kastemerkille tulee kakkua tai puklua. Joskus kastemekko unohtuu kotiin, tai kastemalja on tyhjä.

- Kaikkea kohellusta voi sattua, mutta se ei vaikuta juhlan onnistumiseen, Friman sanoo.

Kaksikon mukaan kasteperhe toivoo yleensä lyhyttä kastetoimitusta. Vaikka tilaisuus on ytimekäs, heistä on tärkeää, että merkittävän asian ääreen ehdittään pysähtyä rauhassa.

Kirkko on murroksessa, mikä näkyy myös kastettavien lasten määrässä. Viime vuonna Turussa ja Kaarinassa syntyneistä lapsista kastettiin 41,3 prosenttia. Vuonna 2004 vastaava luku oli 76,9.

Luvuille on monta selitystä. Yhteiskunnan moninaistuessa erityisesti isoissa kaupungeissa asuu yhä enemmän myös muiden uskontokuntien edustajia. Yhteiskunta myös maallistuu, ja yhä useammin syntyvien lasten vanhemmat eivät kuulu kirkkoon.

- Toisaalta niistä lapsista, joiden vanhemmista jompikumpi kuuluu kirkkoon, kastetaan edelleen yli 80 prosenttia. Ja on myös vanhempia, jotka liittyvät takaisin kirkon jäseniksi, jotta saavat lapselleen kasteen, seurakuntayhtymän toimistos sihteeri **Sari Mäkelä** kertoo.

Janina Aho on huomannut, että omassa ystäväpiirissä yhä useampi valitsee nimiäiset ristiäisten sijaan. 29-vuotias Aho uskoo, että häntä nuoremmat joutuvat jo selittämään ristiäisvalintaa ystävilleen.

Ahon mielestä kirkon kannattaisi tuoda esiin, että on monenlaisia tapoja uskoa ja olla kirkon jäsen, ja että

kirkkohäistä tai lapsensa kastamisesta saavat haaveilla nekin, jotka eivät koe olevansa uskovaisia.

- Itselleni on ollut pienestä pitäen selvää, että kaikki saavat uskoa, miten haluavat.

Palmusen ja Frimanin mielestä tässä ajassa on entistä tärkeämpää, että kirkon työntekijät pitävät kasteesta esillä: selittävät sen merkitystä ja avaavat, miten hieno lahja se lapselle on. He korostavat, että ei ole yhtä oikeaa tapaa olla uskonnollinen tai kirkon jäsen.

- Sehän on juuri sitä arkista uskonnollisuutta, kun haluaa tuoda lapsensa kasteelle. Hengellisestä näkökulmasta siinä on ihan kaikki, että haluaa tarjota omalle lapselleen sen hyvän, mitä on itse saanut, Palmunen sanoo. ●

Ristiäisten muistilista

- Kasteen voi järjestää kotona, kirkossa, seurakuntatalolla, pappilassa tai jossain muussa sopivassa tilassa. Lapsen tai aikuisen voi kastaa myös jumalanpalveluksen yhteydessä.
- Papin ja kastetilan voi varata, kun lapsi on syntynyt. Valtaosaa kirkon tiloista sekä papin voi varata ristiäisiä varten ilmaiseksi.
- Kastettavan lapsen nimet pitää ilmoittaa seurakunnalle kolmen kuukauden kuluessa syntymästä. Vanhemmat päättävät nimistä, mutta päätöstä ohjaa nimilaki.
- Ristiäisten valmisteluun kuuluu kastekestustelu papin kanssa. Samalla vanhemmat voivat kertoa papille kastettavan lapsen nimet.
- Kastettavalla tulee olla vähintään yksi kirkkoon kuuluva kummi.

Näin varaat kastepapin ja -tilan

- Jos kastetilaisuus on kotona, papin voi varata sunnuntaipäiville sähköisen asiointipalvelun kautta ja muille viikonpäiville seurakuntien varauspalvelusta, p. 040 341 7011.
- Jos kaste on kirkossa, papin ja kirkon voi varata puhelimitse varauspalvelusta.
- Jos kaste on seurakuntatalossa tai pappilassa, voit varata tilan kyseisen tilan vahtimestarilta. Varaa pappi erikseen varauspalvelusta.
- Tarkemmat ohjeet ja linkin sähköiseen asiointiin löydät osoitteesta turunseurakunnat.fi/ristiaiset.

Nimisuosikit

Turun alueellisen keskusrekisterin tilaston mukaan viime vuoden nimisuosikit olivat pysyneet melko samoina kuin edellisenäkin vuonna. Nyt ykkössijalle yläneet Olivia ja Oliver ovat olleet listalla jo useampana vuonna.

Tytöt Lkm

Olivia 19
Aada 17
Aava 14
Linnea 14
Helmi 13
Aino 11
Ellen 11
Emilia 11
Emma 11

Pojat Lkm

Oliver 26
Elias 23
Väinö 17
Aatos 15
Eino 15
Leo 15
Alvar 14
Eemil 13
Emil 13

Rumpuja soittava Emre Pir, laulajat Anna Peravina ja Miina Etelämäki sekä kosketinsoittaja Lilli Jussila harjoittelevat toukokuista konserttia varten. Anna lupaa konsertin olevan elämys.

Kuumaa gospelia

Henrikinkirkon bändiprojekti huipentuu toukokuussa.

Roope Lipasti teksti

Timo Jakonen kuva

reenit ovat jo alkaneet, Henrikinkirkon alakerran käytävälle kaikuvat tutut sanat ”Minä suojelen sinua kaikelta, mitä ikinä keksitkin pelätä...”

Tällä kertaa mukana ovat kosketinsoittaja ja bändin vetäjä **Lilli Jussila**, laulajat **Anna Peravina** ja **Miina Etelämäki** sekä rumpali **Emre Pir**, mutta yleensä mennään ihan gospelmaisen isolla kymmenen hengen kokoonpanolla, laulajia on neljä ja kitaroitakin kolme.

Henrikin nuorisotyönohjaaja Lilli Jussila kertoo, että bänditoiminta alkoi 2019.

– Meillä oli sijaiskanttori, joka halusi vetää nuorten musiikkiryhmää. Kun hän sitten lähti pois, niin minä jatkoin. Meillä on ollut bändi nyt muutaman vuoden – maanantaisin harjoittelemme pari tuntia.

Jussilan oma musiikkitausta on tavallisen musiikkialainen.

– Olen laulanut kuoroissa, mutta pianon kanssa olen ihan itseoppinut, ei minulla sen kummempaa koulutusta ole. Säestää osaan.

Ja mikäs on säestäessä ja harjoittellessa, sillä Henrikissä on hieno treenikämpä, soittimetkin valmiina. Tosin tämä kyseinen orkesteri ei ole se varsinainen Henrikin housebändi, vaan projektibändi, joka kasattiin helmikuussa ja se treenaa kunnes on keikan aika toukokuun alussa. Samoja soittajia on kyllä molemmissa. Bändiin oli avoin haku ja koesoitto tai -laulu.

– **Toukokuun** konsertin nimi on Gospeliako? Kysymysmerkki viittaa siihen, että esitämme lauluja, joita

ei ole tehty gospeliksi, mutta joiden sanoman voisi hengellisestikin tulkita ja jotka voisivat kertoa myös uskosta, Jussila kertoo.

Sellaisia biisejä on pilvin pimein. Esimerkiksi KUUMAAn Ylivoimaisessa lauletaan, että ”Vaikka tää on loputon moottoritie/ Mä tuun vaikka juosten jos sun luo se vie/ Tuun yli aidan ja portaiden/ Koska sä oot ylivoimainen.”

Stellan Aamun kuiskaus puolestaan menee näin: ”Mene edeltä, kyllä se jää kantaa/ Ole rauhassa, tiedät mä sua seuraan/ Kyllä se jää kantaa.”

Sitten on tietenkin tuo edellä mainittu Ultra Bran kaikkien uskonnollisten mielikuvien äiti. Ja monia muitakin, Leonard Cohenista PMMP:hen. Lauluja on kerätty paitsi yleisötoiveista, myös bändiläisten omista suosikeista. Pelkästään Emre Pirin alkuperäisessä toivelistassa oli 30 laulua.

Yleisökin pääsee vähän esiintymään, sillä luvassa on myös yhteislaulua.

Vaan mikä sitten tekee hyvän gospel-biisin?

– Hyvät sanat, mieltii Anna Peravina.

– Se että biisi on toimii gospelina mutta myös tavallisena biisinä – ja toisinpäin, Emre Pir lisää.

Anna Peravina kertoo, että oli heti valmis, kun kuuli että bändiläisiä haettiin.

– Tykkään laulamisesta – jossain vaiheessa kävin ihan laulutunneillakin. Kivointa tässä on kuitenkin bändi ja se että saa soittaa yhdessä. Jokainen tuo oman panoksensa. Treenaaminen on kivaa ja tietenkin se, kun päästään vielä esiintymään. Olen oikein ylpeä meistä.

Toinen laulaja, Miina Etelämäki, on ollut mukana jo kolme vuotta.

– Laulaminen on minun juttuni, mutta bändihommissa ylipäänsä kivaa on paitsi yhteisöllisyys, myös se, että pääsee esiintymään sopivan pienissä tilaisuuksissa. Aluksi esiintyminen jännitti, mutta ei enää.

Henrikin perusbändin kanssa onkin esiinnytty monenlaisissa pikkutilaisuuksissa, iltamessussa, pariskuntien kynttilätreffeillä sekä esimerkiksi nuorten itsenäisyyspäivän juhlassa.

Rumpali Emre Pir kertoo aloittaneensa kymmenvuotiaana kitaralla, minkä jälkeen plakkariin on kertynyt kaikenlaisia soittimia.

– Minua ihan kysyttiin bändiin – vaikka koesoiton kautta minäkin tulin. Olen kiertänyt soittelemassa kirkon jutuissa myös ympäri Suomea. Mutta oikeastaan soitan rumpuja aika vähän bändissä, enemmän paukutan kotona taustanauhauksen kanssa. Siksikin on kiva saada soittaa yhdessä, se on kuitenkin aina erilaista. Nauha menee menojaan mutta ihmisten kanssa on aina pientä improa.

Entä miksi kannattaisi tulla kuuntelemaan gospelia?

– Musiikki koskettaa ja yhdistää ihmisiä, tutuista lauluista voi saada voimaa, Lilli Jussila uskoo.

– Se on kuule elämys! Ei se sen syvällisempää ole, Anna Peravina kiteyttää.

Gospeliaako? -konsertti Henrikinkirkolla la 4.5. klo 17. Kesto: reilun tunnin. Pääsymaksua ei ole mutta vapaaehtoisen kolehdin voi antaa seurakunnan bänditoiminnalle. ●

LYHYESTI

Hirvensalon seurakunta-keskus on saanut peruskivensä. Peruskiveen kirkkosalin alle muurattiin lieriö, jossa on jälkipolville päivän sanomalehdet, perustamisasiakirja, käytössä olevat kolikot ja vanhan keskuksen avaimet. Rakennus valmistuu vanhan keskuksen paikalle Hirvensalon Moikoisiin keväällä 2025. Hirvensalolaisten olohuoneeseen saadaan uudet koontumistilat kerhoja ja partiota varten lapsille ja nuorille, diakonian vastaanottotilat ja monitoimitilana toimiva kirkkosali. Vuonna 1962 valmistunut rakennus jäi pois käytöstä sisäilmaongelmien vuoksi.

Hautausmaan kevättyöt ovat alkaneet. Hautausmailta muistutetaan haudoille tuotujen lyhtyjen kesävarastoinnista kotiin kasvukauden töiden tieltä äitienpäivään 12.5. mennessä. Huhtikuun ajan haudoille voi vielä tehdä kesäkukka- tai perennahoitotilauksia. Kesäkukat istutetaan haudoille kesäkuun alkupuolella.

Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymän viime tilikauden tulos oli reilusti ylijäämäinen. Ylijäämään syynä on erityisesti ennakoitua selvästi suuremmat 36,1 milj. euron kirkollisverotulot. Toimintatuotot olivat 10,8 milj., toimintakulut 40,5 milj. ja henkilökölkulut olivat 22,7 milj. euroa. Yhteinen kirkkovaltuusto käsittelee tilinpäätöksen kesäkuussa.

Maarian seurakunnan toiminta Runosmäkeen valmistuneessa monitoimitalo Riimissä alkaa toukokuussa ADAMA-kulttuurisarjalla. Messut sekä lasten kesätoiminta alkavat kesäkuussa. Riimi on kaupungin ja seurakuntayhtymän yhteinen talo. Seurakuntayhtymä omistaa talosta neljänneksen. Seurakunnalla on Riimissä mm. diakonian vastaanottohuoneet ja bänditila. Riimin kirkkosali, seurakuntasalit ja kerhohuoneet ovat myös muiden käytössä.

Changemakerin Turun paikallisryhmä elvyttää toimintaansa ja etsii uusia jäseniä. Yhteystietoja löytyy osoitteesta changemaker.fi. Changemaker on nuorten ja nuorten aikuisten vaikuttamisverkosto, joka edistää nuorten mahdollisuuksia vaikuttaa yhteiskunnassa. Se on perustettu Kirkon Ulkomaanvun yhteyteen vuonna 2004.

Tulva (vas), Venla, Taneli ja Valtteri ovat yökahvilan vakiokasvoja.

Yökahvilassa on turvallinen meno

Keskustan viikonloppuiltoja rauhoittamaan perustettiin uudenlainen toimintamuoto Vimmaan.

Roope Lipasti teksti
Timo Jakonen kuva

Kaverukset **Valtteri, Tulva, Venla** ja **Taneli** ovat kokoontuneet nuorten taide- ja toimintatalo Vimman yökahvilan pöydän ääreen kuten joka viikonloppu. Scrabble-peli on alkamassa, ja nuorten aikuisten ilta tulee kulumaan yhteen saakka pelatessa ja jutellessa. Kaikki ovat yhtä mieltä siitä, että helmikuussa aloittaneelle yökahvilalle on tilausta.

- Täällä tarjotaan paikka, jossa ollaan ilman päihteitä, ja se on terveellisempi vaihtoehto baarissa istumiseen. Ja onhan tämä myös budjettiystävällinen tapa viettää iltaa, miettii Taneli, 28.

Tulva, 20, on samoilla linjoilla.

- Ellei tätä olisi, olisin joko kotona yksin tai sitten jossain baarissa. Tämä on mukava paikka, kaikki on hoidettu hyvin, häiriöitä tai öykkärointiä ei ole.

Ja se on myös ollut yökahvilan alkupe-
räinen ajatus, kertoo kaupungin nuorisopalvelupäällikkö **Anna Salminen**. Turun kaupunki nimittäin havahtui taannoin siihen, että keskusta on viikonloppuisin kovasti rauhaton ja väkivaltaisenkin. Niinpä haluttiin saada nuorille turvallinen paikka, jossa he voisivat viettää

aikaa. Samalla pantiin merkille, ettei palveluja ylipäänsä juuri ole yli 18-vuotiaille.

13-29 -vuotiaille tarkoitettu yökahvila pilotoi nyt aluksi vuoden loppuun saakka. Kahvila on auki joka perjantai ja lauantai, juhannukset ja muut mukaan lukien.

Yökahvilan synnyttämisessä yhdistettiin eri toimijoiden voimat. Kaupunki on mukana rahoittajana ja koordinoijana, seurakuntayhtymä on raottanut niin ikään kukkaronnyörejänsä, minkä lisäksi konkreettista työtä tekemässä on kolme yhdistystä: NMKY, Valo-valmennusyhdistys sekä VS-Sininauha.

Yökahvilatoiminta poikkeaa Anna Salminen mukaan kaupungin normaalista nuorisotilatoiminnasta, johon vaaditaan nuorisokortti - pitää siis olla rekisteröitynyt palveluiden käyttäjäksi.

- Yökahvilatoiminnassa sellaista ei vaadita, koska halutaan pitää toiminnan kynnys mahdollisimman matalalla. Niin ikään jos on vaikka jäähyllä nuorisotaloista epäasiallisen käytöksen takia, niin yökahvilaan voi silti tulla.

Paikalla on aina neljä työntekijää, jotka mahdollisuuksien mukaan jalkautuvat keskustaan kertomaan tästä ajan-

viottomahdollisuudesta ja houkuttelemaan kävijöitä.

- Meillä on myös tarjolla kahvia ja pientä purtavaa - ihan maksutta, Salminen sanoo.

Yökahvila on heti löytänyt kävijänsä, myös niitä nuoria, joilla on erilaisia elämänhallinnan murheita.

- Hiljaisimpana iltana paikalla oli kolmisenkymmentä nuorta, parhaimmillaan on ollut 70. Nuorista osa kaipaa palveluohjausta myös muiden palveluiden, kuten Kelan, harrastusten, pankkiasioiden hoitamisen tai vaikka mielenterveyspalvelujen pariin. Paikalla on ammattilaisia, jotka voivat ohjata eteenpäin, Salminen kertoo.

Yökahvilassa on myös vartija, joskaan ei ihan perinteinen sellainen, sillä hän on hyvin matalalla kynnyksellä lähestyttävä ihminen ja osallistuu myös itse yökahvilan työskentelyyn.

- Häiriöitä ei ole käytännössä ollut. Yksi oli, mutta sekin oli ulkopuolinen päihtynyt aikuinen, joka tuli tiloihin häiritsemään, Salminen sanoo.

Vimman yökahvila perjantaisin ja lauantaisin klo 20-01. Aurakatu 16. ●

Suitsukkeen savua Oxfordissa

KOLUMNINI | ILARI AALTO

Kirjoittaja on arkeologi ja tietokirjailija, joka voisi hyvin kuvitella elävänsä Oxfordissa

Olin alkukuusta käymässä Englannissa Oxfordissa, jossa ilma ei ennakkotiedoista poiketen ollutkaan synkkä ja surkea, vaan kaupunki paistatteli ihanassa kevätauringossa, jonka hyväilyssä narsissit, syreenit ja kirsikkapuut kukkivat goottilaisten kivitalojen piholla. Sunnuntaiamuna päätimme matkatoverini kanssa kurkistaa ikivanhan anglikaanisen kirkon ovesta sisään, ja ennen kuin huomasinkaan, oli minulle ojenettu virsikirja käteen ja istuin penkissä seuraamassa kaunista näkymää, kun kullanhoidoisiin kasukoihin pukeutuneet papit toteuttivat koreografiaansa ja monivärisistä lasi-ikkunoista loistava

valo siivilöityi lumoavasti paksun suitsussavun läpi.

Edellisestä anglikaanisesta messustani oli vierähtänyt aikaa reilusti yli kymmenen vuotta, mutta silti tuntui, kuin olisin tullut kotiin. Teen tutkimusta Suomen keskiaikaisista kirkoista, ja keskiajan katolisella liturgialla on lämmintä paikka sydämessäni. Siksi olinkin haltioissani, kun seuraamani toimitus oli niin tuttu kulkueineen, resitoituine sävelineen ja ehtoolliskellon soittoineen. Taisin hymyillä messun aikana kuin Hangon pipari – ihan kuin arkeologi olisi päässyt hetkeksi aikamatkalle keskiaikaan. Vaikka eihän kokemus tietenkään ollut täysin sama kuin vuosisatoja sitten, ja hyvä niin. Pidin siitä,

että messu on päivitetty nykyaikaan ja papeissa oli sekä naisia että miehiä, mutta väitän kuitenkin, että keskeisiltä osiltaan messusta välittyi sama tunnelma, jonka keskiajan kirkossakävijä kohtasi.

Kokemuksen kruunasi, kun kirkokahveilla iäkkäämpi luutuntekijä (kyllä, tämä on Oxfordissa mahdollista) kut-

sui meidät lounaalle peribrittiläiseen publiin. Suuni loksahdelti jatkuvasti auki, kun uusi tuttavamme pudotteli tietoja elämästään: kun hän oli ennen luutuntekijän uraansa arkeologina Knossoksen kaivauksilla, kun hän kävi oluella J.R.R. Tolkienin kanssa... Elämässä moni asia on sattumasta kiinni, ja sinä sunnuntaina kannatti avata keskiaikaisen kirkon ovi ja astua rohkeasti sisään. ●

Perheitä auttamassa jo 80 vuotta

Roope Lipasti teksti
Timo Jakonen kuva

Yksi kirkon kysytyimmistä työmuodoista, perheneuvonta, täyttää tänä vuonna pyöreitä. Se perustettiin heti sodan jälkeen 1944 auttamaan eroaikoissa olevia pareja. Sillä tiellä ollaan enemmän ja vähemmän edelleen. Pariskuntien vuorovaikutusongelmat, uhkaava ero ja uskottomuus ovat suurimmat syyt, jotka tuovat asiakkaita ammattilaisten pakeille.

Johtava perheneuvoja **Sari Sundvall-Piha** kertoo, että parisuhteen ristiriidoissa kannattaa hakea apua mieluummin ennemmin kuin myöhemmin.

– Kun tuntuu, etteivät kotikonstit enää riitä keskinäisten asioiden selvittelyssä, kannattaa olla yhteydessä. Meille on valitettavasti aina vähän jonoa, ja ensimmäistä tapaamista joutuu odottamaan ainakin kuukauden, joten sitäkin suuremmalla syyllä ei kannata antaa asioiden kriisiytyä liian pitkälle.

Viime vuonna Turun Perheasiain neuvottelukuksessa käytiin yli 4 000 neuvottelua, suurin ryhmä olivat työikäiset parit. Palvelut ovat maksuttomia ja ne on suunnattu Turun ja lähialueiden ihmisille.

Ulkopuolinen näkökulma omaan elämään usein myös

auttaa.

– Perheneuvojamme ovat parisuhteiden ristiriitojen selvittämiseen koulutettuja ammattilaisia. Suurin osa on psykoterapeutteja. Perheet kokevat helpotavaksi, että joku kykenee asettumaan tasapuolisesti kuuntelemaan eri osapuolten kokemuksia ja kysymään kysymyksiä, joissa asioita lähestytään ehkä ihan uudelta näkökulmasta, Sundvall-Piha sanoo.

Useimmiten asiat myös ratkeavat, ja käyntien jälkeen pari kokee olevansa taas tasapainossa. Mikäli pari päättyy eroon, perheneuvojat auttavat myös siinä, että perheen kaikki osapuolet selviäisivät mahdollisimman ehjinä eteenpäin.

Yleensä neuvonnassa käydään vähintään muutama kerran, mutta se on tapauskohtaista. Naisia on noin 58 prosenttia kävijöistä. Neuvonnassa käydään myös yksin.

– Sinänsä meillä käy kyllä miehiä enemmän kuin keskimäärin muissa paikoissa. Mies on usein myös se, joka ottaa ensin yhteyttä ja toivoo apua. Mutta saa siis tulla yksinkin, vaikka toki toivomme, että molemmat olisivat mukana heti ensi käynnillä. ●

Parisuhteen ristiriidoissa kannattaa hakea apua mieluummin ennemmin kuin myöhemmin, sanoo johtava perheneuvoja Sari Sundvall-Piha.

Carita Eklund tipsar

- Betala alla nödvändiga utgifter först och se hur mycket pengar som blir över till mat
- Köp varor med -30 % rabatt och frys ner
- Köp ett paket kycklingstrimlor och använd hälften till pasta och hälften i en gratäng
- Barn kan dricka ett par glas mjölk i skolan och ett hemma, resten vatten
- Använd kryddor som du tycker om
- Frysdisken är en bra grönsakskälla
- Gröt är billigt och mättande
- Baka färskt bröd själv och variera med knäckebröd

Ägg och körsbärstomater, det råkar finns i kylskåpet den här dagen. Med ris och svarta bönor till blir måltiden komplett, säger diakonissan Carita Eklund.

Det är möjligt att äta hälsosamt och billigt

Se över matutgifter och planera dina uppköp på förhand, tipsar ÅSF:s diakoniutmaning.

Maria Thölix text
Jussi Vierimaa foto

En vanlig orsak till att folk kontaktar församlingens diakoniarbetare är att pengarna av diverse orsaker är slut. Största delen går till räkningar, avbetalningar och skulder.

Att hålla i pengarna den dagen då de ramlar in på kontot kan också vara en utmaning och många tänker att man vill unna sig något på lönedagen.

–Och plötsligt räcker pengarna inte till mat, säger diakonissan **Carita Eklund** vid Åbo svenska församling.

Hälften av församlingens understödsbudget går just till mat.

–Vi kan i någon mån ge köpkort till mathjälp, men då handlar det om begränsade summor som kan ges ett visst antal gånger per år.

Matpriserna har stigit och tiden för matlagning verkar inte räcka till för många. Men det går att tillreda både enkel, näringsrik och billig mat.

Det bevisar "Diakoniutmaning" som körde i gång vid årsskiftet och pågår hela året. På församlingens hemsida och Instagram tipsar Eklund om recept, inköpslistor och veckomenyer.

–Jag tänkte att jag bara måste uppmärksamma det här med mathushållning på något sätt.

Med noggrann planering förhindrar man att överskrida sin budget. Idealt skulle vara att planera den kommande veckans meny under helgen eller förbereda en del av maten och frysa in.

–Men i dag orkar många inte planera, preparera eller tillreda på förhand. Bara att koka potatis kan upplevas som arbetsamt.

Därför ska utmaningen fungera som inspiration. Varannan vecka postar Eklund inlägg på Facebook där hon försöker påminna om förmånliga rätter, inköpslistor och recept.

–Vissa av recepten är kanske lite okonventionella och rätterna ser annorlunda ut än vad man är van vid.

En näringsrik måltid ska bestå av proteiner, kolhydrater och bra fetter. Carita Eklund rekommenderar också vegetariska produkter som förlängning till animaliska om man inte är van vid sådana.

Ett paket tofu kostar till exempel runt 1,35 euro.

–Man river den grovt och lägger på en bakplåt in i ugnen. Den kan

använda som till exempel fyllning på pizza eller i lådor.

I en del av recepten har hon använt sig av varor hon råkat har i sitt eget kylskåp.

–Genom hela utmaningen har jag utgått från mig själv. Jag kan inte rekommendera rätter och recept som jag själv inte skulle orka laga.

Hon försöker förenkla recepten så mycket som möjligt.

–Jag är allergisk mot en massa krimskrams. Det räcker oftast med lite peppar, salt och till exempel paprikakrydda.

När fantasin tryter föreslår Eklund att man tar en titt på skolmatsedeln som är omväxlande eller minns tillbaka på sin egen barndom.

–Fundera på vad du själv åt som barn. Gröt serverades betydligt oftare och man åt nästan alltid knäckebröd till de varma måltiderna.

Färska grönsaker och frukter är dyra, speciellt på vintern. Den här tiden bör man helst handla inhemska säsongsvoror som morot, kål och äpple.

–Det är jättegott att blanda rivet äpple i kålen.

Även om livsmedelspriserna har höjts påminner Eklund om att man kan ta vissa höjningar med ro.

–Till exempel har ägg och mjöl blivit dyrare, men de är trots allt råvaror som aldrig har varit riktigt dyra från första början.

Själv köper hon till exempel bara gravad eller kallrökt fisk om den finns till rabatterat pris och lägger i frysen.

–Sedan strimlar jag laxen i fisksoppa.

Då Carita Eklund för en tid sedan genomgick en operation och inte kunde ta sig till butiken, beställde hon maten hem. Det går också att beställa varorna på förhand och själv plocka upp dem för att undvika tilläggskostnader.

Fördelen är att man via nätbeställningen ser den exakta köpesumman. Och därmed undviker att handla något onödigt.

–Går man omkring hungrig i en mataffär slinker ofta något extra ner i korgen.

Följ Diakoniutmaningen på Instagram: [abosvenskaforsamling](#) och [diakoni_i_asf](#)
Facebook: [Åbo svenska församling](#) ●

Kun elämässä kaikki on sikinsokin, kaarinalainen Anne Seppälä suuntaa luontoon rauhoittumaan. – Olen opettanut myös hoito- ja lapsenlapsille, että luonnossa voi kuunnella tuulen suhinaa tai koivun rungosta, kuinka mahla virtaa. Tällä kertaa metsässä ovat Annen mukana lapsenlapset Rafael ja Lilian.

Annelassa hoidetaan koko perhettä

30 vuotta perhepäivähoitajana työskennellyt Anne Seppälä on unelma-ammattissaan.

Ellinoora Sandell teksti

Timo Jakonen kuva

Anne Seppälä on kirjaimellisesti kasvanut ammattiinsa. Hänen äitinsä aloitti perhepäivähoitajana, kun Seppälä oli 10-vuotias. Seppälä selätti lukihäiriön lukemalla hoitolapsille ääneen, teininä hän auttoi välillä lasten kanssa. Myös Seppälän tati ja enon vaimo ovat työskennelleet samalla alalla.

Vuonna 1986, kun omat kaksospojat olivat yksivuotiaita, Seppälä aloitti itse perhepäivähoitajana.

– Vaikka olin uusi alalla ja nuori parikymppinen, en kipuillut työn kanssa. Tiesin, mitä pitää tehdä, koska olin nähnyt perhepäivähoitajan arkea jo pitkään, Anne Seppälä muistelee.

Seppälä ja hänen äitinsä työskentelivät kumpikin Kaarinan kaupungilla, joten he olivat usein työpari. Välillä tuli törmäyksiä, mutta Seppälä arvostaa suuresti vanhempansa ammattitaitoa lasten kanssa.

– Äiti on saanut presidentin äitienpäivämitalin! Niin mahtava kunniansoitus, huokaisee Seppälä.

Yli 30 vuoden uran ja kymmenien hoitolasten jälkeen Anne Seppälä kokee

edelleen olevansa juuri oikeassa paikassa. Hän pitää työstään suunnattomasti.

Vuosikymmenten aikana perhepäivähoito ja siihen liittyvät asenteet ovat muuttuneet. Kun Seppälä aloitti Kaarinan kaupungilla, perhepäivähoitajia oli toistasataa – nyt heitä on noin 30.

– Vielä 1970-luvulla moni ei pitänyt sitä ammattina. Nykyään varhaiskasvatustilaki velvoittaa meitä samalla tavalla kuin päiväkotejakin. Perhepäivähoitajana vain teen kaiken yksin, vaikka saankin esihenkilöltä apua.

Seppälä pitää työn itsenäisyydestä. Vaikka työtä on vaikeaa rajata ja välillä illat ja viikonloput kuluvat suunnitelmassa ja kirjatessa, Seppälä näkee sen enemmän elämäntapana.

– Jos vain jotenkin pystyn auttamaan perheitä arjessa, työ on kaiken sen arvoista.

Monet ovatkin kiitelleet, kuinka Anne Seppälä välittää hoitolapsen koko perheestä.

Seppälälle on tärkeää tehdä yhteistyötä lasten vanhempien kanssa.

Hän kertoo riipaisevia kokemuksia, kuinka eräs hoitolapsi sairastui reumaan ja toiselta löytyi aivokasvain. Näissä tilanteissa hoitosuunnitelmaa

muutettiin väliaikaisesti ja Seppälä hoiti lapsia perheiden kodeissa.

Lapsia voi olla perhepäivähoidon ryhmässä yhtä aikaa enintään neljä.

Tällä hetkellä Seppälän ryhmässä ovat yksi-, kaksi-, kolme- ja nelivuotias. Ensimmäinen saapuu aamuseitsemän jälkeen, viimeiset haetaan klo 17.

Seppälä järjestää lapsille paljon erilaista aktiviteettia ja retkiä. Kulttuuriviikolla he kävivät konsertissa, kirjastossa ja taidenäyttelyissä (joita varten opeteltiin ”museokädet” eli kädet pysyvät visusti selän takana).

Nuorimmat tulevat alle vuoden ikäisinä, ja monet ovat ”Annelassa” esikouluun siirtymiseen asti.

– Se on hyvin pitkä kaari nähdä perhettä ja sen dynamiikkaa. Opimme myös lasten kanssa hyvään yhteistyöhön: ei tarvitse kuin vilkaista, niin lapset tietävät, että nyt pitää ryhdistäytyä, Anne Seppälä naurahtaa.

Vaikka lapsen hoitosuhde päättyy, monien perheiden kanssa läheiset välit säilyvät.

Seppälä on kutsuttu rippijuhliin ja valmistujaisiin. Kun vuosituhannen alussa hänen hoitolapsinaan olleet nuoret muuttivat omiin asuntoihin,

Seppälä vei heille kattiloita ja kippoja.

– Kerran ruokakaupassa yli parikymppinen mies huusi yhtäkkiä nimeäni. En tunnistanut häntä, koska olin tavannut pojan viimeksi alle kouluikäisenä. Jäimme juttelemaan, ja hän kertoi ihanista perhepäivähoitomaisistaan. Hän myös muisti, miltä tuoksuin!

Vuosina 2008–2016 Anne Seppälä työskenteli Kaarinan SOS-Lapsikylässä.

Työssä oli paljon samaa, mitä perhepäivähoitajana, mutta se oli vastuullisempaa. Samalla Seppälä sai ensimmäistä kertaa erotettua kodin ja työpaikan.

Sijaisvanhempana hän asui huostaanotettujen lasten kanssa vähintään kymmenen päivän jaksoja. Työssään hän kohtasi hyvin erilaisia perheitä.

– Kasvoin ammatillisesti. On tärkeää kohdata ihminen lapsen vanhempana, ei vankina tai vaikka huumeidenkäyttäjänä, toteaa Seppälä.

Anne Seppälä toimi miehensä kanssa myös kuusi vuotta tukiperheenä.

– Kun lapselle antaa tietynlaisen kasvupohjan, on hienoa nähdä, mihin kaikkeen hänellä on mahdollisuus. ●

Urkupenkille mahtuu tarvittaessa monta musikanttia vierekkäin. Tiina Ilosen esitteli Oskulle ja Melindalle Piikkiön kirkon urkuja.

Urut tutuksi lapsille

Ellinoora Sandell teksti
Timo Jakonen kuva

Miksi urkuja kutsutaan soitinten kuningattareksi? Miltä kuulostaa Tähtien sota -elokuvien Imperiumin marssi urkupillien soitantana?

Tammikuussa avautui digitaalinen oppimisympäristö Urkumusiikki.fi, joka esittelee urkujen maailmaa erityisesti lapsille.

Yli 20 vuotta urkuja soittanut musiikkipedagogi **Tiina Ilosen** on kiertänyt pitkään kouluissa konsertoimassa. Kun koronavuosina vierailut olivat pannaassa, Ilosen päätti rakentaa ajasta ja paikasta riippumattoman oppimisympäristön.

– Halusin tuoda urut tutuksi lapsille, joilla ei ole mahdollisuutta päästä kirkkoihin tai konserttisaleihin, Ilosen kertoo.

Urkumusiikki.fi on suunnattu alakoulun musiikinopetukseen.

– Sivustolla on valmis materiaalipaketti, jonka avulla on hauskaa ja helppoa kertoa uruista ilman opettajan omaa erityisosaamista soittimesta.

Toteutuksessa Tiina Ilosen apuna on ollut eri alojen asiantuntijoita. Sivuilta löytyy opetusvideoita ja tietovisoja ja oppilas saa rakentaa omat urut. Ilmaissella ja mainoksettomalla sivustolla voi klikkailla suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi.

Suomen kulttuurirahaston tukema sivusto noudattaa peruskoulun opetussuunnitelman tavoitteita. Ilosen kertoo Opetushallituksen ottaneen sivuston tyytyväisenä vastaan.

Iloselle oli tärkeää, että lapset osaavat käyttää sivustoa myös itsenäisesti. Siksi monimutkaisetkin urkuihin liittyvät asiat on pyritty havainnollistamaan kuvituksilla.

– Suomi toisena kielenä -oppilaita on helpottanut, että tietovisan kysymykset ja vastaukset voi myös kuunnella.

Alkuvuoden aikana urkusivustolla on ollut parisentuhatta käyttäjää. Sitä on hyödynnetty musiikintunneilla ympäri Suomea. Urkutietovisaa on ratkottu jopa YleX-radiokanavan aamuohjelmassa.

Tiina Ilosen on työskennellyt vuodesta 2012 lähtien

Piikkiön seurakunnan kanttorina.

Piikkiön kirkossa on kevään aikana vieraillut lähikoulun lapsia, jotka ovat oppitunnilla innostuneet Ilosen sivustosta ja halunneet tulla tutustumaan urkuihin.

– Suomessa urut mielletään usein vain kirkkosoittimeksi. On ollut kiva huomata, että muutkin ovat ymmärtäneet, kuinka monipuolinen soitin se on.

Maaliskuussa Piikkiön kirkossa järjestettiin elokuva- ja pelimusiikkikonsertti, joka yllätti suosiolaan.

– En ole ikinä urani aikana nähnyt Piikkiön kirkossa niin paljon porukkaa. Ja yleisössä oli ihan kaikenikäisiä, Ilosen iloitsee.

Urkumusiikki.fi-sivustolta löytyy hänen soittonäytteitään Super Marion ja Muumilaakson tarinoiden tunnusmusiikeista Myrskyluodon Maijaan.

– Sivustoa on tarkoitus ylläpitää ja kehittää, uruista riittää kyllä kerrottavaa. Jos sivustolla on paljon käyttöä, teemme uusia jaksia esimerkiksi urujen historiasta. Tällä hetkellä kävijämäärät näyttävät lupaavilta. ●

SEKALAINEN SEURAKUNTA

